

Irsk ulvehund

Størst af skind, bedst af sind

Verdens største hunderace imponerer ikke kun med sin størrelse, men med sit venlige sind, rolige væsen og sin rige historie som både krigshund og kærlig følgesvend

TEKST: CHARLOTTE ROSENBØG

Når en irsk ulvehund træder ind i et rum, tiltrækker den sig automatisk opmærksomhed og ikke kun på grund af sin imponerende højde og vægt, men fordi den udstråler ro, værdighed og nærmest mytisk tilstedeværelse. Racen har rødder tilbage til keltiske krigshunde og blev i århundreder brugt til jagt på ulve og storvildt. Senere blev den en eftertragtet gave blandt europæiske kongehuse, indtil den næsten forsvandt helt. I dag lever den videre takket være målrettet avlsarbejde, dog ikke længere som kriger, men som hengiven familiehund, udstillingsstjerne og elsket ambassadør for en fascinerende og dramatisk historie.

FRA KELTISK KRIGSHUND TIL MODERNE MYNDE

Racen menes at være fra området i Bulgarien, det tidligere Thrakien, hvorfra de gamle gulere (gallerne) eller kelterne, en krigerisk stamme, spredtes over det sydlige Tyrkiet, Grækenland, Balkan og derefter op til Italien, Frankrig, England og endelig Irland. Det fortælles, at med sig havde de en race af gigantiske hunde, som blev brugt som krigshunde og til jagt. Som følge af at ulven forsvandt, at skydevåbenet blev opfundet, og at der var eksporteret for mange irske ulvehunde til udlandet (irske ulvehunde blev bl.a. brugt som gave til de europæiske kongehuse), blev der i 1710 nedlagt eksportforbud. Ulvehunden var ved at uddø.

I 1810 fandt den engelske kaptajn Graham, at det var på tide at redde racen. Han samlede de få eksisterende eksemplarer af racen, nogle ikke helt rene, og begyndte et kæmpe avlsarbejde for at genskabe racen. Det lykkedes ham, ved hjælp af bl.a. de-

erhound, tibetansk mastiff, grand danois og borzoi, på små 50 år at genskabe den race, vi kender her i 2025.

Den irske ulvehund er en mynde og blev oprindelig brugt til jagt på ulve (deraf navnet) og andet storvildt. I dag har den stadig sit jagtinstinkt og vil i åbent terræn jage alt, hvad der bevæger sig. Den jager "med øjnene" og sætter den først efter et bytte, kommer den tilbage, når den enten har nedlagt byttet eller mistet det af syne. Den er bygget til at løbe stærkt og langt, men der er dog også linjer, hvor der ikke er så meget jagtinstinkt tilbage.

GRUNDIG AVL OG HISTORISK OVERBLIK I ÉN DATABASE

Her i Danmark er der kun en håndfuld opdrættere, men de er til gengæld meget seriøse omkring avl. Der bliver brugt timer, uger, ja endda måneder på at finde det perfekte match. Et vigtigt redskab er vores database: www.iwdb.org, som er resultatet af et kæmpe arbejde, der er lavet for at indsamle så mange informationer som muligt om den enkelte hund. P.t. er der registreret ca. 179.000 hunde i databasen, og man kan bl.a. læse levealder, dødsårsag og diverse sundhedsoplysninger, hvilket

En hengiven familiehund med et mildt blik. Den irske ulvehund er kendt for sit venlige sind og rolige væsen.
Foto: RC fotografi

er vigtigt i opdrætternes arbejde med at avle evt. sygdomme ud og en længere levealder ind. For nye hvalpekøbere kan den også være spændende at navigere rundt i, da der f.eks. ligger mange billeder, hvor man kan se forfædrene til netop ens egen hvalp, og nogle linjer kan man føre tilbage til omkring april 1873.

FÆLLESSKAB, FORMIDLING OG FURNØJELSE

Mange går på udstilling med deres irske ulvehund og netop udstillinger er et godt sted at møde ligesindede, og der er altid ejere, man kan spørge til råds, hvis man er i tvivl om noget. Udover de mange udstillinger og skuer som er arrangeret af Dansk Kennel Klub, så afholdes der også udstillinger i klubregi, hvor den irske ulvehund hører til i Myndeklubben. >

“I dag lever den videre takket være målrettet avlsarbejde, dog ikke længere som kriger, men som hengiven familiehund, udstillingsstjerne og elsket ambassadør for en fascinerende og dramatisk historie”

Den irske ulvehund er bygget til at løbe stærkt og langt, som dens forfædre gjorde under jagt på ulve og storvildt.
Foto: Kaj Frøling

“Den irske ulvehunds aktivitetsniveau er ikke så stort, som mange tror, men den skal have mulighed for at komme ud og strække ud og løbe, og ellers bruger den masser af tid på at ligge og slappe af”

Myndeklubben arrangerer også Lure Coursing, men desværre er der ikke så mange irske ulvehunde, der gider løbe efter luren, da de foretrækker den ægte vare. P.t. er der kun én irsk ulvehund i Danmark med licens til at løbe konkurrencer, og den var med til VM i Tjekkiat i maj, hvor den sikrede Danmark en femte plads. Derudover findes foreningen GIUM, gruppen for irske ulvehunde i middelalderen, som tager på middelaldermarkeder rundt omkring i landet og formidler kendskabet til den irske ulvehund. På tre af de store markeder, Horsens, Nyborg og Haderslev, har de hele lejren med, men af og til bliver det også spontant planlagt at tage på nogle mindre markeder, hvor dem, som har tid, kigger forbi med deres irske ulvehund. Den 17. marts er Irlands nationaldag, kaldet Sct. Patricks dag, og denne dag begynder at blive fejret flere steder i landet, og i København er der altid irske ulvehunde med i optoget.

TRIMMEDAGE MED FOKUS PÅ PELS OG SAMVÆR

Ca. to gange årligt afholdes der trimmedag i Jylland, hvor alle med en irsk ulvehund er velkommen. Dagen starter med en gåtur hvor både to- og firbenede bliver luftet, og derefter er der stort kaffebord, mens alle hundene leger i den store have. Det er så imponerende at se, hvordan de irske ulvehunde kan begå sig i flok, hvor der både er yngre, ældre, hanner og tæver, og det er meget sjældent, man hører en brummen. Der er altid mennesker med, som har haft irske ulvehunde i mange år, og de står klar med hjælp til trimning og gode råd. Den irske ulvehund skal "håndtrimmes", og man bruger selvfølgelig børster og trimmeknive, men den "døde" pels tager man med hånden. Ørerne skal trimmes helt kort, så det er en god idé at vænne den til, at man plukker lidt på ørerne, allerede når man får hvalpen hjem. >

Middelalderstemning på højt niveau. GIUM (gruppen for irske ulvehunde i middelalderen) formidler racens historie på markeder rundt i landet.
Foto: Eddie Ellegaard Christensen

Udstillinger er et samlingspunkt for racens entusiaster.
Foto: Anne Cecilie Sohl

VM i lure coursing i Tjekkiat.
Foto: Liljeros Design

Sandet sprøjter, når de store mynder tester fart og smidighed.
Foto: Kaj Frøling

Sct. Patrick's Day fejres med grønne farver og irske ulvehunde i optog.
Foto: Charlotte Rosenbøg

Den irske ulvehund rører hjerter med sit rolige væsen og sit store behov for nærhed, også selv når det er et tøjdyr, der får opmærksomheden.
Foto: Torben Ager

En irsk ulvehundehvalp er ikke bare nuttet, men begyndelsen på en rejse mod at blive en af verdens største hunde, med alt hvad det indebærer af styrke og mildhed.
Foto: Torben Ager

Størrelsen er imponerende, men hjertet er endnu større.
Foto: Mike Christensen

“Man må altså være forberedt på, at en ulvehundenæse mægeligt kan nå ind over ethvert køkken- og spisebord, og at fjernsynsskærmen er aldeles usynlig, når der står en ulvehund foran”

“Den irske ulvehund er heller ikke en, som gider gentage øvelser, og spiller du bold med den, vil den gerne hente bolden en til to gange, og derefter kigger den på dig med et blik, der siger: ”Jeg har vist dig, at jeg kan hente bolden, så nu kan du selv gøre det”

STOR HUND MED BLIDT SIND OG ROLIGT TEMPO

En irsk ulvehund er kort fortalt meget stor, venlig, kærlig, overbærende og aristokratisk, og af udseende er ulvehunden først og fremmest bemærkelsesværdig ved sin størrelse. Skulderhøjden er for hanner gennemsnitlig 88 cm og for tæver omkring 80 cm, mens vægten i almindelighed ligger på henholdsvis 65-70 kg og 50-55 kg hos voksne dyr. Man må altså være forberedt på, at en ulvehundenæse mægeligt kan nå ind over ethvert køkken- og spisebord, og at fjernsynsskærmen er aldeles usynlig, når der står en ulvehund foran, og det gør der tit, hvis man deler hjem med sådan en. Mange spørger: “Skal man ikke have et stort hus for at have en irsk ulvehund?” Nej, selvfølgelig skal der være plads til dem, men den irske ulvehund er forholdsvis nem at have. Når den går rundt indenfor, så navigerer den som det, den er, nemlig en mynde, og går den ind et sted den ikke kan vende, så bakker den som det naturligste i verden.

Den irske ulvehunds aktivitetsniveau er ikke så stort, som mange tror, men den skal have mulighed for at komme ud og strække ud og løbe, og ellers bruger den masser af tid på at ligge og slappe af. Nogle irske ulvehunde er super gode til indkald, så de kan slippes på åbne vidder, men andre har en yderst selektiv hørrelse, hvis linen kommer af. Der kan det være en god idé at benytte sig af de mange private hundeskove, der findes, hvor man kan leje sig ind på timebasis og have det for sig selv.

EN TROFAST FØLGESVEND MED EGEN VILJE

En irsk ulvehund er en hund, som knytter stærke bånd til sin ejer/familie, og det er også en hund med en stor personlighed, så har du gjort noget, som ikke passer den, f.eks. at få den passet et par dage, kan den blive meget fornærmet. Den irske ulvehund er heller ikke en, som gider gentage øvelser, og spiller du bold med den, vil den gerne hente bolden en til to gange, og derefter kigger den på dig med et blik, der siger: “Jeg har vist dig, at jeg kan hente bolden, så nu kan du selv gøre det.”

Er du interesseret i at få en irsk ulvehund, er det altid en god idé at tage på besøg hos en opdrætter eller nogle, som ejer racen og har erfaring med den, inden du springer ud i det, for det er en stor hund. 🐾

annonce

FAKTA IRSK ULVEHUND

● MENTALITET

Verdens største hunderace er generelt lige så rar, rolig og tålmodig, som den er stor. Den irske ulvehund er hengiven over for familien og meget overbærende over for familiens børn, men overfor fremmede mennesker og andre hunde kan den være lidt reserveret uden dog at være afvisende. Har man godt med plads både ude og inde, er den en behagelig selskabshund.

● BEHOV

Den har brug for passende daglig motion, mentalt stimulerende beskæftigelse og tæt social kontakt. Undgå at overbelaste hunden fysisk, før knogler og muskler er helt færdigudviklede.

● AKTIVITETSNIVEAU OG HANDLERADIUS

Inden for kortere afstand er den lydhør og holder god kontakt, men på længere afstand kniber det mere med hørelsen, da racen stadig har en del jagtlyst i behold. Pas på med at f.eks. leg med små eller spinkle hunde ikke udvikler sig til ukontrolleret jagt.

● INDLÆRING OG HÅNTERING

Den er lærenem og opfatter hurtigt, men bryder sig ikke om for mange gentagelser. Vær venlig og konsekvent, og skift ofte træningsmiljø og belønning. Undgå at lade hunden springe, og vær opmærksom på, at den siddende stilling passer dårligt til hundens bygning.

● PELS OG PLEJE

Pelsen beskytter godt i al slags vejr. Den er grov og hård og behøver kun en grundig ugentlig gennembørstning. Til gengæld kræver fodringen af hvalpen og den unge hund stor omhu, for at den hurtige vækst ikke skal føre til varige knogle- eller ledeskader.

● OPRINDELSE

Kelterne i Irland brugte store mynder til jagt på ulve, længe før romerne kom til øen. Fra middelalderen op til 1600-tallet var de irske kæmper værdsatte gaver til kongehusene i hele Europa. I 1400-tallet havde hvert grevskab i Irland pligt til at holde 24 ulvehunde for at beskytte bøndernes husdyr mod ulvenes hærgen. Da ulven gradvis forsvandt, faldt antallet af de

store hunde til næsten ingen, men racen blev genskabt ved indkrydsning af skotsk hjortehund og grand danois.

● HØJDE

Hanner mindst 79 cm.
Tæver mindst 71 cm.

● VÆGT

Hanner mindst 54,5 kg.
Tæver mindst 40,5 kg.

● FARVER

Grå, brindle, rød, sort, hvid eller fawn.

● INTERNATIONALT RACENAVN

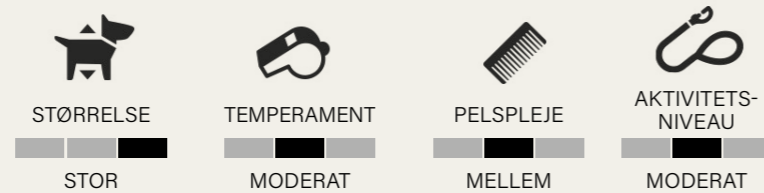
Irish wolfhound.

● SPECIALKLUB

Myndeklubben

● FCI Gruppe

Gruppe 10 – Mynder

Den irske ulvehund er social og fungerer godt i flok.
Foto: Torben Ager

annonce

VOXPOP

Vi stillede tre ejere af racen følgende spørgsmål:

- 1 Hvad er det bedste ved racen?
- 2 Hvad er det mindst gode ved racen?
- 3 Hvad er din bedste oplevelse med racen?

Foto: Wiegaarden/Cecilie Friis Amstrup

Finn Hartvig Nielsen

1 Hvad er det bedste ved racen?

Det må være, hvor utroligt venlig og social den irske ulvehund er. Den har så mange fantastiske egenskaber og er både en god ven og en skøn turkammerat. Min oplevelse med den irske ulvehund er, at den altid er glad og har en helt særlig ro over sig, som gør den meget nem at være sammen med.

2 Hvad er det mindst gode ved racen?

Jeg må indrømme, at jeg ikke kan komme i tanke om noget dårligt. For mig er alt ved racen godt. Jeg har aldrig oplevet noget ved den irske ulvehund, som jeg ville ønske, var anderledes.

3 Hvad er din bedste oplevelse med racen?

Vores nuværende hund, Sirius, som er vores anden irske ulvehund, prøvede Lure Coursing for første gang, da han var omkring et år gammel på en privat bane, og han elskede det fra første øjeblik. Sidenhen har vi været med til nogle løb sammen med vores venner, og det har været en stor fornøjelse at se hans glæde. Derfor er de her oplevelser med Lure Coursing noget af de bedste, vi har haft med ham, fordi han er glad og elsker det.

Rene Rasmussen

1 Hvad er det bedste ved racen?

Da Harry er min første ulvehund, er dette baseret på mine oplevelser sammenholdt med mine forventninger og forskellig racerelateret info fra kennel og læsestof. Harry har boet hos os i otte uger, og han er fire måneder gammel. Han har på kort tid evnet at blive en del af flokken/familien og tilpasset sig det nye miljø. Det bedste, måske, er hans store glæde til livet og nye udfordringer, og ligeledes er han fantastisk i kontakten og kommunikerer super godt.

2 Hvad er det mindst gode ved racen?

Harry gider ikke gentagelser. Det være sig lydighed, sit, dæk eller de samme gåture. F.eks. når vi går tur lokalt på et nedlagt togspor, så sker det ofte, at han kun gider at gå 20 meter. Så ligger han sig ned og nægter at gå videre.

3 Hvad er din bedste oplevelse med racen?

Harry starter altid dagen med stor glæde, og halen der trommer mod sengen og et stort morgenkys. Vores daglige gåture – lokalt, i byer, på havne, i skoven og ikke mindst på stranden er berigende. Ulvehunden er per definition ikke til svøm eller leg i vand, men Harry stortrives med det. Jeg tror og håber, at han svømmer, inden sommeren er slut.

Foto: Rene Rasmussen

Foto: Torben Blach

Ina Hansen

1 Hvad er det bedste ved racen?

At de er så utroligt kærlige. Jeg synes, den irske ulvehund er nem at have, og de tilpasser sig meget, hvordan dit tempo er. Er du knap så aktiv, ja så er de ligesådan. Mange tror det er en hund, der kræver oceaner af motion, men det behøver de ikke. De skal ud at røre sig med mulighed for at kunne løbe frit og strække ud, men er du ikke typen, der elsker at gå ti km om dagen, eller spurte rundt på en cykel, ja så gør det ikke noget. Det vigtigste for en irsk ulvehund er, at I er sammen. Selvom det er en meget stor hund, er den nem at have med, netop fordi den er så venlig, kærlig og meget rolig, og der er ingen problemer ved at have den med på et mindre hotelværelse eller i et lejet sommerhus. De bliver altid modtaget med et smil, og de rører ved folks hjerter. Jeg kan ikke minde, at jeg har mødt sure mennesker, der syntes, hunden bare skulle gå væk.

2 Hvad er det mindst gode ved racen?

At de ikke bliver så gamle. Jeg vil elske, at de havde et livsspænd på 15 år, men sådan er det desværre ikke. Det er blevet længere, men ligesom mange andre store racer lever de bare ikke lige så længe, som de små racer.

Ellers er det svært at finde noget dårligt. Det skulle måske lige være, med et smil i øjet, at man ikke kan gå tur uden at blive stoppet mange gange, for folk vil rigtig gerne høre om dem, og der kommer mange sjove spørgsmål.

3 Hvad er din bedste oplevelse med racen?

Åh, der er mange! De er utroligt indlevende i, hvordan du har det helbredsmæssigt og mentalt. Har du en dårlig periode af den ene eller anden årsag, er de ekstra kærlige, og de vil sidde eller ligge tættere på dig. De kommer med små opmuntrende skub uden at være voldsomme, og man kan bare mærke kærligheden fra dem. Det har fået mig ud af stolen i svære tider. Nogle mener den irske ulvehund er lidt dum, fordi den ikke er en pleaser, der udfører den samme kommando om og om igen, for det gider de ikke, men dumme er de bestemt ikke. Finder du noget, I kan gøre sammen, som den også syntes er spændende, så har du en god samarbejdspartner. Og ikke at forglemme, den irske ulvehund har rigtig meget humor, så det bliver til mange grin i løbet af dagen. Man kan kun elske dem. En gang irsk ulvehund, altid irsk ulvehund.